

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010776
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8718010776.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.05.2024 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného A. B. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/110/2018 zo dňa 13.11.2023 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému A. B. - nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E., D. XXXX/X, t.č. bytom F. XXXX, okr. Košice-okolie, vo väzbe od 25.05.2013 do 30.04.2014 a od 13.12.2017 do 27.02.2018, vo výkone trestu odňatia slobody od 30.04.2014 do 13.12.2017,

u k l a d á

podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1 Tr. zákona z dôvodu uvedeného v čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pre porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov 9 (deväť) mesiacov 2 (dvoch) dní.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona obžalovaného pre účely výkonu trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/110/2018 zo dňa 13.11.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 25. 5. 2013 v poobedňajších hodinách, na hlavnom trhovisku v Bratislave si po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s G. D. kúpili od doposiaľ nestotožnenej osoby hašiš (živica z rastlín rodu Cannabis) o hmotnosti 2 g, s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) – účinnej látky

rastliny konope (Cannabis) 45,8 %, z ktorej by bolo možné vyrobiť najmenej 31 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po ich aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a vrcholky rastliny konope o celkovej hmotnosti 1 138,5 g, s celkovým priemerným obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) – účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 15,44 %, z ktorej by bolo možné vyrobiť najmenej 5 860 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po ich aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) a hašiš (živica z rastlín rodu Cannabis) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov do I. skupiny psychotropných látok a dňa 25. 5. 2013 o 21.30 hod. na konci diaľnice D1 v smere jazdy Poprad – Jánovce, okr. Poprad bol G. D. povereným príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Poprad podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vyzvaný na vydanie hašiša (živica z rastlín rodu Cannabis) o hmotnosti 2 g, s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) – účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 45,8 % a sušiny rastlinného materiálu o hmotnosti 1,5 g, s celkovým obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 14,3 %, predmetné veci vydal dobrovoľne a následne toho istého dňa 25. 5. 2013 o 21.45 hod., na základe príkazu povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Poprad, na vykonanie prehliadky nebytového priestoru podľa § 101 ods. 1 Tr. poriadku bola pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Renault Laguna, EČV: E. nájdená a zaistená (tetrahydrokanabinolu) – účinná látka rastliny konope (Cannabis), s obsahom THC najmenej 14,9 %, ktoré dovtedy viedol G. D. a obž. A. B. bol spolujazdcom, pričom celková hodnota vyššie uvedených drog predstavovala hodnotu minimálne vo výške 9.982,--eur,

za čo mu bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 1, 3 písm. c), § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému bol uložený aj ochranný dohľad vo výmere 1 roka.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný dňa 28.11.2023, dôvody ktorého predložil dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu. V nich uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie obžalovaný vníma ako šikanózne, protiprávne - absolútne nerešpektujúce právny názor Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR a Krajského súdu v Prešove. Obžalovaný má za to, že rozhodnutie je nezákonné z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti (čím bola vlastne odňatá možnosť obžalovaného sa voči rozhodnutiu účinne brániť), keďže nie je jasné, na základe akých skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že obžalovaný „spoločným konaním neoprávnené kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a čin spáchal vo väčšom rozsahu, keďže súd prvej inštancie veľmi laxne na str. 9 poukazuje (iba) na „podstatný obsah vyšetrovacieho spisu, na okolnosti spáchaného skutku, na výpoveď svedka G. D., v súčasnosti už právoplatne odsúdeného za drogovú trestnú činnosť“ a to bez ďalšieho.

Rozsudok Okresného súdu Poprad z roku 2014 a rozsudok Okresného súdu Poprad z roku 2023 má viac menej rovnaký text a totožnú premisu uvažovania a posudzovania okolností celého prípadu, absolútne ignorujúc, že v medzičase uplynulých 11 rokov Ústavný súd Slovenskej republiky prijal na prerokovanie sťažnosť obžalovaného a následne rozhodol o porušení jeho ústavných práv s tým, že na strane 16 svojho rozhodnutia (bod 23) je uvedené, že „Ústavný súd si dôkladne preštudoval spis okresného súdu 4T/121/2013 a ak sa sťažovateľ vo svojich výpovediach ku skutku vyjadroval, vždy uvádzal, že kupoval hašiš pre svoju vlastnú potrebu, za vlastné finančné prostriedky vo výške 300 Eur, pričom tieto jeho vyjadrenia nie je možné podľa názoru ústavného súdu považovať za priznanie ku skutku, za ktorý mu bolo vznesené obvinenie“. (bod 24) Obvinený G. D. zo spáchania skutku sťažovateľa neusvedčoval, toto tvrdenie je v súlade s obsahom vyžiadaných spisov a je potrebné dodať, že rovnako ako sťažovateľ, tak aj obvinený G. D. uvádzal, že si kupoval hašiš sám, za vlastné finančné prostriedky ... “

Ústavný súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že za vtedajšej dôkaznej situácie nebol preukázaný jednotiaci úmysel, práve naopak — záujmy oboch obvinených si odporovali od prvopočiatku a to už v prípravnom konaní, čo bolo a je zrejme už z uznesenia o vznesení obvinenia. V dotknutom uznesení bolo vznesené obvinenie zo spáchania obzvlášť závažného zločinu spáchaného formou spolupáchateľstva a to napriek tomu, že zo samotného odôvodnenia uznesenia vyplýva, že omamné látky si mal každý

z obvinených kúpiť sám, za vlastné finančné prostriedky, pričom G. D. za 2000.- Eur a obžalovaný za 300 Eur (bod 25)

Vec bola po zrušení rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, Krajského súdu v Prešove, Okresného súdu Poprad vrátená až do prípravného konania, kde po opätovnom vypočutí obžalovaného a G. D. v postavení svedka tento v prípravnom konaní uviedol, že po príchode do Bratislavy sa s obžalovaným navzájom neinformovali, čo kto robí, on sám bez vedomia obžalovaného a bez toho, aby ho informoval čo a za koľko nakúpil, zakúpil omamné látky za sumu 1700.- Eur, sám ich vložil v čase neprítomnosti obžalovaného do pneumatiky vo svojom motorovom vozidle a to aj s jedným sáčkom obžalovaného, ktorý sáčok obžalovaný dal na zadné sedadlo ich vozidla. Obžalovaný od roku 2013 vždy rovnako tvrdil, že ako užívateľ si pre svoju potrebu zakúpil užívateľskú dávku a to 100 g omamnej látky za sumu 300 eur a ku takto spáchanému skutku sa od prvopočiatku od svojho zadržania priznával a tento svoj skutok od prvopočiatku ľutoval.

Uvedenému tvrdeniu zodpovedajú aj dôkazy zabezpečené v konaní, o čom je možné sa presvedčiť nahliadnutím do zápisnice - výsluchu zadržaného/podozrivého (ktorý výsluch sa udial pred vznesením obvinenia), nahliadnutím do Uznesenia Okresného riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície, CVS: ORP-480/1-OVK-PP-2013 zo dňa 26.5.2013. ktorým bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie - kde na strane 3 tohto uznesenia sa v rámci odôvodnenia cituje výpoveď obžalovaného ako zadržaného ... „uviedol, že sa ho pýtal na cenu a navrhol cenu 300 Eur za 100 gramov, pričom on od tohto muža pýtal 100 g marihuany pre svoje účely... “ - kedy ťažko vyvodit' iný úmysel jeho počinu ako ten, že mal úmysel zakúpiť si pre svoju potrebu omamné látky za sumu, ktorou disponoval - teda za sumu 300 Eur, nahliadnutím do Zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 26.5.2013, kde na strane 4 uvádza, že sa skutok stal tak, ako je to opísané v Uznesení o vznesení obvinenia, kde na strane 3 tohto uznesenia sa v rámci odôvodnenia cituje jeho výpoveď ako zadržaného ... „uviedol, že sa ho pýtal na cenu a navrhol cenu 300 Eur za 100 gramov, pričom on od tohto muža pýtal 100 g marihuany pre svoje účely ... “ pričom na záver uvádza, že „som si marihuanu kupoval iba pre svoju potrebu“, nahliadnutím do Zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 2.8.2018, kde na str. 8 uvádza, že si marihuanu 100 g kupoval len pre seba že má 300 Eur kde následne mu bol aj odpredaný sáčok 100 g marihuany za cenu 300 Eur (ktorý sáčok bol aj v tejto gramáži zaistený!), nahliadnutím do Zápisnice o výsluchu svedka G. D. zo dňa 2.8.2018, kde tento vypovedá, že v dotknutý deň mal pri sebe približne 2000 Eur. kde pre svoju potrebu zakúpil za 1600 až 1700 Eur marihuanu (pričom uvedené rovnako uviedol už aj pri svojom zadržaní). Tiež výslovne uviedol, že toto množstvo marihuany zakúpil pre svoju potrebu, nechcel ju predávať a toto množstvo by mu vydržalo asi pol roka.

Napriek vyššie uvedenému bol obžalovaný opätovne v roku 2023 uznaný za vinného zo spáchania skutku v zmysle ust. § 172 ods. 2 Trestného zákona bez toho, aby súd označil akýkoľvek právne relevantný konkrétny dôkaz na základe ktorého dospel k záveru, že mal úmysel a chcel (síce bez finančných prostriedkov - disponoval len sumou 300 Eur) bez akýchkoľvek pochyb zakúpiť a dokonca aj zakúpil omamné látky za sumu 2000 Eur (1700 + 300). Dôkazná situácia v súdnom spise záverom súdu v jeho rozhodnutí vo veci vôbec nezodpovedá.

Z rozsudku súdu nie je ani zrejmé, ako dospel k záveru o jednotiacom úmysle (kedy svedok D. vypovedá o tom, že obžalovaný nevedel a nevidel množstvo ním zakúpenej omamnej látky a ani sa žiadnym spôsobom nepodieľal na jej ukrytí v motorovom vozidle), preskúmateľným spôsobom nie je jasné, ako súd k svojmu záveru dospel a ani na základe akých dôkazov — povedané inak, od roku 2013 až doposiaľ sa Okresný súd v Poprade opakovane ani fakticky a ani myšlienkovito nevysporiadal s tým, akým spôsobom si bez peňazí obžalovaný obstaral omamné látky za predajnú cenu 1700.- Eur (obstaranie omamnej látky za sumu 300 eur obžalovaný priznáva od prvej chvíle svojho zadržania) a na základe čoho (okrem svojho subjektívneho pocitu) dospel k presvedčeniu, že obaja konali v zhode a uzrozumení za situácie, že pred zrušovacím nálezom Ústavného súdu SR a aj po ňom všetky výpovede a dôkazy účastníkov a svedkov svedčia o opaku.

Obstaranie omamnej látky za sumu 300 eur obžalovaný priznáva od prvej chvíle svojho zadržania a na tomto sa nič nezmenilo až podnes. Tento svoj nerozvážny čin oľutoval a ľutuje až podnes. Obžalovaný bol a je pripravený za tento svoj čin niesť zodpovednosť a prijať spravodlivý trest.

Po citácii § 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde a čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd poukázal na to, že nepochybnou súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo v danom prípade v napadnutom rozsudku vo vzťahu k jeho výroku o vine úplne absentuje/chýba.

Nahliadnutím do trestného spisu, doterajší priebeh trestného konania vedeného proti obžalovanému od roku 2013, jeho celková dĺžka, nezákonné súdne rozhodnutia (ktoré boli zrušené rozhodnutím ústavného súdu), ktoré pokračujú naďalej - aj po rozhodnutí ústavného súdu ignoráciou nálezu ústavného súdu,

nedôvodné obvinenie a nedôvodné opakované odsúdenie vo vzťahu k podstatnej časti skutku kladeného obžalovanému za vinu a z toho vyplývajúca nesprávna právna kvalifikácia skutku od začiatku trestného stíhania, ako aj zmätočný procesný postup a prieťahy v konaní okresného súdu - to všetko vypovedá o absolútnej ignorácii práva obžalovaného na spravodlivý proces, ktorého sa tento nedočkal ani po 11 rokoch trestného konania.

V ďalšom poukázal na to, že Okresný súd Poprad rozsudok vyhlásil v čase, kedy už aj širokej laickej verejnosti bolo známe, že s účinnosťou od 1.5.2022 bola dňa 18.3.2022 NR SR prijatá novela Trestného zákona, ktorá sa výrazným spôsobom dotkla práve ustanovení drogovej trestnej legislatívy a upravila miernejšie postihnutie páchatel'ov drogovej trestnej činnosti a za tejto vyššie popisovanej situácie Okresný súd Poprad odsúdil obžalovaného - rozumej osobu doteraz nijako netrestanú, ktorá pred spáchaním skutku (a aj po svojom prepustení) bola osobou bezúhonnou, žijúcou riadnym spôsobom života, kedy zákon prekročila jeden jediný raz - avšak ku skutku sa priznávala od prvej chvíle svojho zadržania a spolupracovala s orgánmi činnými v trestnom konaní a svoj skutok mnohonásobne oľutovala - za tejto situácie obžalovanému súd vymeral nepodmienečný trest v rozsahu 4 (štyroch) rokov 9 (deväť) mesiacov a 2 (dvoch) dní. Po zrušení rozsudku Krajským súdom v Prešove a po zmene senátu bolo vo veci nanovo rozhodnuté a Okresný súd Poprad znova uznal dňa 13.11.2023 obžalovaného vinným zo skutku tak a v rovnakom rozsahu, ako tomu bolo v roku 2014.

Obžalovaný mal a má právo na spravodlivý súdny proces a tento očakával a stále očakáva od roku 2013 - zatiaľ sa mu spravodlivosti dostalo len na Ústavnom súde Slovenskej republiky. Postup Okresného súdu Poprad v trestnej veci obžalovaného spravodlivému súdnemu konaniu nezodpovedá. Svojvôľa Okresného súdu Poprad pred rozhodnutím Ústavného súdu SR a najmä po rozhodnutí Ústavného súdu SR sa dostala do štádia až nedôstojnosti, do štádia nezákonného, nespravodlivého až šikanózneho postupu voči jedincovi, ktorý túto svojvôľu musel znášať od roku 2013 - kedy od roku 2013 je nepretržite obmedzovaný na svojich právach, na slobode (kedy bol v roku 2013 obmedzený na slobode a ešte ani v roku 2018 nebol prepustený z väzby, nemohol a doteraz nemôže vycestovať do zahraničia, neustále musí byť v kontakte s mediálnym a probačným pracovníkom, podrobovať sa testom na omamné látky, atď.) a od roku 2013 mu nebolo umožnené žiť svoj život bez psychického vypätia enormného rozsahu. O tom, ako toto celé konanie, už len aj samotná dĺžka trestného konania, obmedzenia na slobode, prieťahy v konaní spôsobované samotným súdom a nakoniec opätovné odsúdenie v kvalifikácii skutku rovnako ako v roku 2013 ovplyvnili kvalitu osobného ale aj rodinného života obžalovaného (pričom nie je možné vylúčiť, že to mohlo mať negatívny dopad aj na samotné zdravie obžalovaného) ani nehovoriac. Po justičnej chybe, titulom ktorej strávil obžalovaný cca päť rokov života vo väzbe a vo výkone trestu, sa tento do dňa písania tohto odvolania nedočkal spravodlivého záveru „súdneho“ konania.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný navrhuje odvolaciemu súdu starostlivo zvážiť všetko vyššie uvedené a rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušiť tak, že odvolací súd sám vo veci rozhodne tak, že pri svojom rozhodovaní o vine obžalovaného a pri ukladaní trestu zohľadní všetky v odvolaní uvádzané skutočnosti, prekvalifikuje skutok, ktorý je dávaný obžalovanému za vinu v zmysle § 172 ods. 1 Tr. zákona a sám obžalovanému uloží primeraný trest na dolnej hranici trestnej sadzby s jeho podmienečným odkladom.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

V rámci preskúmania procesného postupu odvolací súd nezistil žiadne závažné chyby, k zákonnosti konania sa vyjadril vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5To/23/2022 z 22.11.2022, ktorým zrušil predchádzajúci napadnutý rozsudok konajúceho súdu v uvedenej veci zo dňa 04.04.2022 pre procesnú chybu týkajúcu sa vyhlásenia rozsudku, preto iba stručne opakuje, že obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obžalobou za vinu, mal možnosť a to predovšetkým prostredníctvom svojej obhajkyne navrhovať dôkazy a predniesť argumentáciu o zmiernení jeho viny oproti obžalobe v rámci záverečnej reči, keďže využil možnosť, aby sa hlavné pojednávanie, ktoré sa konalo vo viacerých termínoch, vykonalo aj v jeho neprítomnosti, a o takýto postup výslovne požiadal. Pretože obžalovaný súhlasil so zmenou v osobe predsedu senátu v dôsledku odchodu zákonného sudcu, konajúci súd nevykonával dokazovanie odznova, ale pokračoval v konaní. Dokazovanie, tak ako to už bolo v predchádzajúcom

rozhodnutí odvolacieho súdu konštatované, bolo vykonané podľa pravidiel stanovených procesným predpisom, preto konajúci súd o jeho výsledky mohol opierať svoje skutkové zistenia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že konajúci súd považoval skutkové tvrdenia uvedené v obžalobe za preukázané a nestotožnil sa s názorom a tvrdeniami obhajoby, že obžalovaný A. B. sa nedopustil žalovaného trestného činu, a teda, že z trestnoprávneho hľadiska zodpovedá len za konanie, ktorým si on zakúpil omamnú látku v množstve 100 g za cenu 300,- eur a hašiš dostal ako bonus od neznámeho muža, od ktorého kúpil omamnú látku marihuanu, pretože o ďalšej marihuane, nájdenej a neskôr zaistenej v osobnom motorovom vozidle v množstve od najmenej 5860 obvykle jednorazových dávok drogy - marihuany v hodnote 9982,- eur vedomosť nemal. V tejto súvislosti poukázal konajúci súd na okolností predmetného skutku, na výpoveď svedka D., ktorý priznával, že zakúpenú marihuanu vložil do náhradnej a už predtým rozrezanej, teda vopred pripravenej pneumatiky, uloženej v kufri motorového vozidla, a ktorý sám uviedol, že v motorovom vozidle pred jazdou z Košíc do Bratislavy rozsypal mletú kávu za tým účelom, aby marihuanu nezacítil policajný pes, o čom musel mať obžalovaný vedomosť, čo objektívne nasvedčuje príprave na prevoz zakúpenej omamnej látky. Konajúci súd tiež vychádzal z výpovede obžalovaného, obsahom ktorej je aj vyjadrenie, že už počas cesty sa rozprávali s G. D., že si drogu zakúpia obaja. Podľa názoru konajúceho súdu je objektívne vylúčené, aby si obžalovaný spoločne s ďalšou osobou ako obaja drogovovo závislí v tej dobe, zakúpili také množstvo omamnej látky - marihuany, aby ju mali len pre svoje účely a pre ich vlastnú konzumáciu, resp. aby ju zakúpili v takom množstve len preto, aby ušetrili na jej kúpnej cene tak, ako to tvrdil obž. A. B..

S prezentovanými úvahami sa odvolací súd stotožnil a považuje ich za správne, pretože logicky vyplývajú z procesu dokazovania. Obžalovaný A. B. ako aj svedok G. D. spoločne cestovali do Bratislavy za účelom kúpy marihuany, na čo možno usudzovať z ich výpovedí. Dôvodom tejto cesty bolo, čo obžalovaný sám uviedol, nižšia nákupná cena jednej dávky. Tento motív cesty do Bratislavy prijal aj odvolací súd a obrane obžalovaného, že D. išiel kúpiť auto, neveril, keďže k tomu svedok nemal ani snahu. Toto tvrdenie vyhodnotil odvolací súd ako snahu obžalovaného vyvinieť sa zo spoločného konania. Obž. A. B. mal vedomosť o kúpe marihuany aj svedkom G. D., čo možno vyvodiť z výpovede menovaného svedka. Ten pri svojej výpovedi dňa 02.08.2018 totiž vypovedal, že spoločne s obžalovaným išli na tržnicu v Bratislave, kde si chceli kúpiť marihuanu, najprv obž. A. B. si niekam odbehol, za kým išiel, to nevedel, po čase sa však obžalovaný vrátil a vysvetlil mu, za kým má ísť, osobu mu opísal a od nej kúpil marihuanu za niečo menej ako 2000,- eur. Okolnosti zakúpenia drogy oboma obžalovanými vypovedajú o tom, že obžalovaný A. B. sa spolupodieľal pri kúpe marihuany aj svedkom G. D. a to po predchádzajúcej dohode, pretože najprv zistil na trhovisku dealera a následne po kúpe jednej väčšej dávky cca za 300,- eur sprostredkoval informácie o predajcovi svedkovi D., ktorý zabezpečil nákup marihuany vo väčšom rozsahu. Takáto realizácia nákupu marihuany svedčí pre spolupáchateľstvo k trestnému činu, pretože obžalovaný vykonal nákupom menšieho množstva drogy prieskum podmienok jej predaja a nákup vo väčšom objeme následne realizoval svedok D.. V neposlednom rade odvolací súd dáva do pozornosti i to, že marihuana bola uložená iba na jednom mieste, čo nasvedčuje spoločnému nákupu drogy. Ak by totiž obžalovaný a svedok kupovali drogu zvlášť, určite by ju nedávali spoločne na jedno miesto, pretože potrebovali rozlíšiť svoje nákupy. Každý sáčok mal totiž inú hmotnosť, čo vyplýva zo zápisnice o prehliadke osobného motorového vozidla.

Aj keď svedok v tomto konaní nevypovedal, aby oznámil obžalovanému množstvo zakúpenej drogy, pre vyvodenie zavinenia ku kvalifikačnému momentu vo väčšom rozsahu postačuje nedbanlivostné zavinenie v zmysle § 18 ods. 1 písm. b) Tr. zákona.

Podľa § 18 ods. 1 Tr. zákona na priťažujúcu okolnosť alebo na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, sa prihliadne, ak ide o

- a) ťažší následok, aj vtedy, keď ho páchatel' zaviniel z nedbanlivosti, ak tento zákon nevyžaduje aj v tomto prípade zavinenie úmyselné, alebo
- b) inú skutočnosť, aj vtedy, keď o nej páchatel' nevedel, hoci o nej vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol, ak tento zákon nevyžaduje, aby o nej páchatel' vedel.

Zavinenie je vnútorný psychický vzťah páchatel'a k činu a možno naň usudzovať spravidla zo všetkých okolností, za ktorých ku spáchaniu trestného činu došlo.

Niet pochybností o tom, že obžalovaný mal úmysel nakúpiť marihuanu za 300,- eur, k čomu vypovedal. Vo vzťahu k základnej skutkovej podstate § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona tak zavinenie vo forme priameho úmyslu preukázané bolo a neboli o ňom dôvodné pochybnosti. K námietke obžalovaného, že po subjektívnej stránke nenaplnil kvalifikovanú skutkovú podstatu podľa ods. 2 písm. e) § 172 Tr. zákona, čo zodpovedá kvalifikačnému momentu „čin spáchal vo väčšom rozsahu“ odvolací súd uvádza, že práve spoločná cesta z Košíc do Bratislavy za nákupom drogy, spôsob nákupu drogy, akým sa realizoval aj svedkom D., a spoločné uloženie zakúpenej drogy v aute pri prevoze poukazuje na spoločný jednotiaci zámer oboch aktérov nakúpiť väčšie množstvo marihuany. Obrana obžalovaného, že cestu do Bratislavy realizovali z dôvodu nákupu auta svedkom D., bola vyvrátená činnosťou tak samotného obžalovaného, ako aj svedka D.. Ak by cesta zodpovedala ich zámeru, svedok D. by nekupoval drogy za cenu 1700,- eur, ale v prvom rade by sa sústredil na nákup motorového vozidla. To, že sa obaja išli priamo na tržnicu, o ktorej vedeli, že tam môžu zakúpiť drogy, svedčí pre iný zámer a tým je nákup drog. Je predsa nelogické, aby obžalovaný a svedok D. absolvovali cestu za účelom nákupu motorového vozidla z Košíc do Bratislavy a tomuto zámeru sa nevenovali, ale je logické, že túto cestu absolvovali so zámerom nákupu marihuany vo väčšom rozsahu z dôvodu, že cena marihuany v Bratislave bola podstatne nižšia ako v Košiciach. Ak aj svedok D. priamo neusvedčoval obžalovaného, že vedel o nákupe marihuany vo väčšom množstve, okolnosti nákupu marihuany včítane absolvovania cesty, prevoz marihuany na jednom mieste v motorovom vozidle, ako aj osobné pomery obžalovaného, ktorý vedel o tom, že aj svedok G. D. v tej dobe užíval marihuanu, preukazujú, že obžalovaný o nákupe väčšieho množstva svedkom vedieť mal a mohol. Uvedené úvahy viedli odvolací súd k záveru, že vina obžalovaného, tak ako ju ustálil konajúci súd, zodpovedá nielen výsledkom vykonaného dokazovania, ale aj právnomu posúdeniu ustálených skutkových zistení.

Tieto úvahy viedli odvolací súd k vyhodnoteniu odvolacích námietok obžalovaného týkajúcich sa nepreukázania jednotiaceho úmyslu zakúpiť väčšie množstvo marihuany za nedôvodné. Obhajobnú námietku obžalovaného založenú na nevysporiadaní sa s tým, ako si bez peňazí mohol obstaráť omamné látky za predajnú cenu 1700,- eur nepovažoval odvolací súd za opodstatnenú. Spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona totiž možno naplniť znaky toho ktorého trestného činu aj čiastkovým konaním, ktoré ako celok vedie k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného Trestným zákonom. Obžalovaný participoval na kúpe marihuany svedkom G. D. tým, že vyhľadal predajcu a svedkovi odovzdal informácie o ňom, pričom vedel aj o tom, že zakúpenú marihuanu budú spoločne následne prevážať autom do miesta bydliska.

Správne ustálený skutkový stav bol po právnej stránke kvalifikovaný zákonom zodpovedajúcim spôsobom. Obžalovaný, ak sám zakúpil marihuanu a súčasne pomáhal pri jej kúpe aj svedkovi G. D., naplnil znaky žalovaného trestného činu tým, že neoprávnene kúpil a prechovával omamnú látku vo väčšom rozsahu, ktorý kvalifikačný moment je založený na skutkovej okolnosti zaisteného množstva marihuany a hašiša a ich predajnej ceny. Právne posúdenie skutku ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr. zákona vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona v čase účinnosti spáchania skutku vzhľadom na posúdenie jeho konania podľa ods. 2 § 172 Tr. zákona je správne, pretože novší Trestný zákon účinný od 01.08.2013, či od 01.05.2022, nie je priaznivejší. Priaznivejším by bol Trestný zákon iba v prípade posúdenia skutku podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona z dôvodu zníženia dolnej hranice trestnej sadzby zo 4 rokov na 3 roky od 01.08.2013, resp. z dôvodu rozsahu trestnej činnosti od 01.05.2022. V posudzovanom prípade bolo konanie posúdené v kvalifikovanej skutkovej podstate a keďže novelizované znenie § 172 Tr. zákona nemalo zásadný vplyv na trestnosť kvalifikovanej skutkovej podstaty, odvolací súd nemal dôvod meniť právne posúdenie skutku.

Ak odvolateľ poukazuje na rozhodnutia ústavného súdu, najvyššieho súdu a krajského súdu v tejto veci, k nim je potrebné uviesť, že ústavný súd vo svojom náleze sp. zn. I.ÚS 310/2017 z 31.08.2017 vyslovil porušenie práva na obhajobu vo veci vedenej na NS SR pod sp. zn. 6Tdo/74/2016 z dôvodu, že obžalovaný a svedok G. D., predtým spoluobžalovaný, mali v prípravnom konaní jedného obhajcu aj napriek tomu, že nevypovedali rovnako o podstatných okolnostiach skutku, ale rozdielne, a teda ich záujmy si odporovali už v prípravnom konaní, čím došlo ku konfliktu záujmov. Keďže túto okolnosť dovolací súd nevyhodnotil ako porušenie práva na obhajobu v rámci dovolacieho konania, ústavný súd vyslovil porušenie základných práv sťažovateľa - obžalovaného A. B. podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 ústavy. Uvedené porušenie bolo dôvodom na zrušenie rozhodnutia NS SR sp.

zn. 6Tdo/74/2016 z 21.12.2016, ktorým bolo dovolanie obžalovaného vo veci krajského súdu sp. zn. 1To/15/2014 odmietnuté. Následne došlo k zrušeniu rozsudku krajského súdu sp. zn. 1To/15/2014 a aj konajúceho súdu sp. zn. 4T/121/2013 práve z dôvodu porušenia práva na obhajobu a vec bola vrátená do prípravného konania.

Je síce faktom, že z bodu 25. nálezu ústavného súdu vyplýva, že záujmy oboch obvinených si odporovali už v prípravnom konaní, avšak ústavný súd iba poukazoval na rozpory vo výpovediach oboch obžalovaných počas celého trestného stíhania, ale nehodnotil ich výpovede vo vzájomných súvislostiach aj s obsahom ďalších vykonaných dôkazov. Preto nemožno pri rozhodovaní o vine vychádzať z nálezu ústavného súdu, v ktorom ústavný súd prezentoval svoje úvahy pri konštatovaní porušenia práva na obhajobu. Ústavný súd výrok o vine ako taký neposudzoval a hodnotenie dôkazov pri rozhodovaní o vine v trestnom konaní je zverené zákonom všeobecným súdom. V tomto kontexte je potrebné vnímať rozhodnutie ústavného súdu.

Možno tiež konštatovať, že dĺžka konania vo vzťahu k obtiažnosti veci a náročnosti dokazovania nie je v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ale na predĺžení konania má podiel aj obžalovaný a obhajoba. Pokiaľ obžalovaný namietal, že od 11.06.2019 sa odročovalo hlavné pojednávanie viackrát za účelom vyhlásenia rozsudku (celkom 5-krát), stalo sa tak predovšetkým z dôvodu neprítomnosti obhajcu na tomto úkone súdu, ktorý zasielal ospravedlnenia z neúčasti a žiadosť o vyhlásenie v rozsudku v jeho neprítomnosti, a dvakrát sa odročilo z dôvodu vyžiadania nových správ. Obhajca však opomenul, že nejde o civilné konanie, pretože podľa § 252 ods. 4 Tr. poriadku v prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať hlavné pojednávanie bez prítomnosti obhajcu. Jediný prípad, kedy sa hlavné pojednávanie môže vykonať v neprítomnosti obhajcu, hoci ide o prípad povinnej obhajoby, je, ak sa obvinený vzdá práva na obhajobu podľa § 37 ods. 4 Tr. poriadku. Tak tomu bolo až dňa 31.03.2022, kedy sa obžalovaný vzdal práva na obhajobu. Uvedená dĺžka konania je však aj na ťarchu konajúceho súdu, pretože procesný postup mohol skrátiť využitím zákonných prostriedkov a to buď poučením obžalovaného v skoršom štádiu súdneho konania alebo uložením poriadkovej pokuty obhajkyňi.

Za danej dôkaznej situácie a na základe podstaty nálezu ústavného súdu nemožno napadnutý rozsudok považovať a ani konanie, ktoré mu predchádzalo, za svojvôľu, ako to tvrdil obžalovaný. Dokazovanie bolo vykonané v súlade so zákonom, dôkazy konajúci súd vyhodnotil, jeho úvahy majú svoj základ v procese dokazovania, pričom samotný fakt, že obžalovaný má iný pohľad na vec z dôvodu iného hodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania, nezakladá svojvôľu súdu a ani nezákonnosť rozhodnutia súdu. K námietke obžalovaného, že jemu uložené obmedzenia na slobode pri nahradení väzby trvali neprimerane dlho, odvolací súd poznamenáva, že obžalovaný bol prepustený z väzby za jej súčasného nahradenia dohľadom probačného a mediačného úradníka a písomným sľubom, avšak od tejto doby obžalovaný ani v jednom prípade nepožiadaval o zrušenie obmedzenia vycestovať do zahraničia s odôvodnením takej potreby, pričom na dĺžke konania sa spolupodieľal, k čomu sa odvolací súd už vyjadril vyššie. Ak obžalovaný mal záujem o zmenu uložených obmedzení a povinností, mohol súdu predložiť návrh na preskúmanie trvania uložených obmedzení, pretože súd o takej zmene nekoná, pokiaľ väzobné dôvody pretrvávajú a uložené obmedzenia považuje za primerané. Odvolací súd preto iba v rovine konštatácie uvádza, že aj obžalovaný mal dbať na svoje práva (zásada - práva patria bdelym), v posudzovanej veci prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý pozná právo a ktorý mal práva obžalovaného v tomto rozsahu obhajovať v konaní pred konajúcim súdom.

Následne odvolací súd preskúmaval výrok o treste. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov s prihliadnutím na jednu poľahčujúcu okolnosť, ktorou bolo zistenie, že obžalovaný pred spáchaním prerokúvaného trestného činu viedol riadny život, čo zodpovedá § 36 písm. j) Tr. zákona. Priťažujúce okolnosti zistené neboli, preto konajúci súd aplikoval § 38 ods. 3 Tr. zákona na zníženie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby. Konajúci súd vzhľadom na dobu rozhodovania aplikoval aj § 39 ods. 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody rešpektujúc obmedzenie uvedené v § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zákona, podľa ktorého súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov. Zohľadňujúc zásady pre ukladanie trestu stanovené § 34 ods. 4 Tr. zákona, berúc do úvahy účel trestu stanovený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, prihliadajúc na všetky okolnosti prípadu, ako aj na pomery obžalovaného a jeho možnosti nápravy, výmeru trestu odňatia slobody 5 rokov na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby vyhodnotil ako trest primeraný.

S uloženým trestom odňatia slobody vo výmere 5 rokov by sa dalo stotožniť, pokiaľ by obžalovaný nemal vykonaný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov 9 mesiacov a 2 dní (po započítaní výkonu väzby), čo by znamenalo pre obžalovaného nastúpiť výkon zvyšku trestu odňatia slobody na 2 mesiace 28 dní. Odvolací súd zvažujúc predovšetkým zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody, vykonávanie dohľadu probačného a mediačného úradníka od 27.02.2018 po nahradení väzby aj písomným sľubom, nielen dohľadom, a vedenie riadna obžalovaným od 27.02.20218, vyhodnotil, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov je v súčasnosti trestom neprimeraným. Výkon trestu odňatia slobody vo zvyšnej časti 2 mesiacov 28 dní podľa názoru odvolacieho súdu nenaplní účel trestu, ktorý vymedzuje Tr. zákon a stráca tak svoj význam. Tento vyslovený záver, dlhšia doba konania, hoci nešlo o skutkovo a právne náročnú vec, viedol odvolací súd k záveru, že účel trestu u obžalovaného zabezpečí aj trest, ktorý obžalovaný doposiaľ vykonal, včítane výkonu väzby. Keďže tento trest je kratší ako 5 rokov, odvolací súd pri rozhodovaní aplikoval články 41 a 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných, pretože bol porušený čl. 6 ods. 1 Dohovoru, keďže jeho vec nebola prejednaná v primeranej lehote, a ako spravodlivé zadosťučinenie za toto porušenie videl odvolací súd zníženie trestu odňatia slobody pod hranicu stanovenú zákonom.

Odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného z dôvodov vyššie spomenutých zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a na podklade správne zisteného skutkového stavu konajúcim súdom vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov 9 mesiacov 2 dní, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný ale spáchal obzvlášť závažný zločin, preto obligatórne konajúci súd uložil obžalovanému aj ochranný dohľad v najnižšej možnej výmere 1 roka. Tento výrok však zrušený nebol, keďže ho považuje odvolací súd za zodpovedajúci zákonu a tak zostal nedotknutým, ako aj výrok o vine.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd jednomyseľne čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovaného v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.